

Tak for 25 fantastiske år

to the Edge”, med motorcykler overalt udenfor og i foyeren. En brudekjolesælger udstillede brudekjoler i foyeren, og limousinen holdt udenfor, da filmen ”Den store dag” blev vist....

Da vi havde solgt for mange billetter

Der kunne være 194 gæster i salen i 1988, og til den første børneforestilling solgte vi 214 billetter. Operatøren bemærkede, at folk gik søgende rundt i salen og ikke kunne finde plads, så han spurtede ned for at stoppe billetsalget. De manglende pladser blev klaret ved, at forældre tog deres små børn på skødet, og vi lærte at holde øje med max antal gæster. Overbooking er ikke et problem længere, fordi vi siden 2005 har haft et elektronisk billetsystem, der styrer billetsalget. Nu er det kun en udfordring for biopassere, hvis billetsystemet (eller hukommelsen) driller. Heldigvis er gæsterne overbærende, hvis vi lige må parkere deres ekspedition af billetter, når de betaler med rabatkort, gavekort eller Biografklub Danmark-billetter.

Da vi blev hædret

Det er en stjernestund for foreningen, når vi modtager anerkendelse af vores arbejde udefra. I 2006 valgte biografbranchens hovedorganisation (FAFID) Slangerup Bio som årets foreningsbiograf, ”som en opmuntring for det utrættelige arbejde der gøres af et stort hold frivillige i og omkring Slangerup. Slangerup, som ikke er stor nok til at have et kulturhus, men alligevel har det. Det er af kærlighed til stedet, og fordi man synes, at en by uden en biograf/kulturhus er en kedelig by”. Den medfølgende plakette hænger stadig på væggen over billetsalget.

Hvad så med fremtiden?

Vi er her stadig og agter at fortsætte. Den nære udfordring er, at vi skal finde ud af, om det er muligt for 125 biopassere, der kun kommer en gang om måneden, at betjene en Dankort-maskine, et stort ønske fra publikum.

Som Anders Jørlund mærkede konkurrencen fra fjernsynet i 1964, mærker vi også den teknologiske udvikling buldre frem. Lige nu er det positivt, fordi digitaliseringen gør, at vi får filmene hurtigere. Nu får vi også lov til at være med til premiere på mange film, og de nyere film giver flere publikummer, og det lover godt. Vi ved ikke, hvad fremtiden vil bringe, men vi gør som Loke Havn, FAFID, sagde ved prisoverrækkelsen: ”Keep up the good work”.

Biopasser Jørgen Christensen 9.1.2013:

Jeg står foran computeren med sved på panden og håber ikke køen bliver for lang. Samtidig håber jeg, at der ikke er for mange, der skal have rabatkort, bestilte billetter, købe gavekort m.m., men at der er rigtig mange, **der bare skal have en alm. billet!** Hvordan er det nu det er? - Det er jo 1 måned siden sidst og mit computergen er jo af nyere dato, da jeg er en gammel mand! Puh ha - det lykkedes også i aften at få alle ind i biografen inden forestillingen er begyndt. Alle udstyret med dejlig kaffe og indkøbt slik - klar til at nyde vores skønne biograf i Slangerup. Som ”ny” biopasser (1 år gammel) - har jeg oplevet en super velorganiseret biograf. Alting er sat i tip top system. Alt fungerer, - selv hjælpen er hurtigt inden for rækkevidde! - Man ringer bare til en af dem på listen. En stor cadeau til bestyrelsen for vores veldrevne biograf, - og i øvrigt tak for en skøn medarbejderfest i november. Meget festligt! Glæder mig til mange hyggelige biopasser-timer i de kommende år!

Tak for 25 fantastiske år

Slangerup Bio's Venner 1988-2013

Der har været har været biografdrift i Slangerup siden 1916, og det er der stadig. Det startede med rejsebiograf i stumfilmens dage fra 1916 på Gæstgivergården. I 1922 åbnede Oluf Nielsen biograf i den bygning i Brobæksgade, der nu huser Felix vine. Centralbestyrer Haunstrup overtog biografen i 1930 og viste film frem til 5. maj 1945. Slangerup sogneråd gav biografbevillingen til forfatteren Anders Jørlund, der fra 1946-1948 viste film på Gæstgivergården. Jørlund var bygherre på den nuværende biografbygning, der åbnede 3. april 1948 med disse ord af sognerådsformand Th. Jensen: ”Film er ikke blot til Fornøjelse, men tillige Oplysning og Belæring. Det er en kulturfaktor, et Kulturgode, man ikke må undervurdere. Det er derfor ikke blot en Forretning at lede, et Biografteater, men det giver tillige et Ansvar for, at der bydes Publikum noget godt.” Jørlund stoppede som biografdirektør til 1964. Slangerup sogneråd vedtog at købe bygningen, modernisere den og forpagte den ud, men på trods af et månedligt varmetilskud fra kommunen var det svært at leve af biografdrift i lille by som Slangerup.

Børnefilmklubben ”Holger” tog kampen op for at bevare biografen. Fra deres landsdækkende samarbejde med andre børnefilmklubber kendte de til ”forenings-biografer”, en trend der har sikret, at der er bevaret biografer i mange små byer. I 1986 ansøgte ”Holger” borgmester Bent Lund om at måtte overtage biografen på ”non-profit basis”, med kommunen som ejer af bygningen og med frivillig arbejdskraft.

Flere byrødder var betænkelige, men ikke afvisende. Teknisk forvaltning blev sat til at gennemgå bygningens tilstand mhp. at fortsat biografdrift skulle hvile i sig selv. Børnefilmklubben samlede over 800 underskrifter ind blandt kommunens borgere og tog initiativ til en bio-gruppe, der på en stiftende generalforsamling 15. sep. 1987 dannede foreningen ”Slangerup Bio's Venner”. 1. sep. 1987 besluttede Byrådet at stille Slangerup Biograf vederlagsfrit til rådighed for foreningen, - for en 2-års periode og med krav om indskudskapital og banksikkerhed. 22. feb. 1988 blev den første kontrakt mellem kommunen og ”Slangerup Bio's Venner” underskrevet.

Hænger økonomien sammen?

Forud for åbningen 28. feb. 1988 var biografen som et bi-bo. Biografens foyer og sal blev malet, sofaerne i salen ombetrukket, kiosk og billetsalg renoveret. Ansøgninger blev sendt ud til lokale virksomheder, fonde og myndigheder for at skabe det økonomiske grundlag for foreningen.

Allerede biografejer Anders Jørlund peb over, at det ikke var nogen guldgrube at drive biograf, forpagterne ligeså. Ingen kan leve af at være biografdirektør i Slangerup Bio. Alle indtægter går til vedligeholdelse af bygning og teknik og så selvfølgelig til filmleje og kulturelle arrangementer. Økonomien hviler på frivillig arbejdskraft, medlemskab af foreningen (p.t. 300 medlemmer), indtægter fra filmforevisninger, andre arrangementer og kiosksalg. Men det kunne ikke være gået, hvis vi ikke gennem årene havde fået støtte - fra Slangerup og Frederikssund kommune, fra større fonde, lokale virksomheder og privatpersoner til større bygningsvedligeholdelse og på det sidste til digitalisering.

Tak for 25 fantastiske år

Hvordan er det så gået?

Rigtig godt, er det enkle svar, og hvorfor så det? Det bærende grundlag for driften er dels 125 biopassere og 14 operatører, der på skift står for de enkelte filmfremvisninger, dels andre praktiske grise der står for udskiftning af pærer, vask af gulv i salen, indkøb af toiletpapir, opfyldning af slikhylderne, vinduespudsning, bestilling af film, service på det tekniske udstyr, opdatering af hjemmeside osv. **Alle arbejder gratis**, og mange borgere har givet et nap med gennem årene, så selv om der har været udskiftning, er det indtil videre lykkedes at fylde op med nye biopassere og operatører.

Udbuddet af attraktive film er en anden forudsætning for fortsat biografdrift. "Store" film som "Dansen med Regitze", "Titanic", "Pretty woman", "Ringenes herre", "Løvernes konge", "Det' bare mænd", "Italiensk for begyndere", "En kongelig affære" og "Hvidstensgruppen" sætter sit tydelige spor i antal solgte billetter pr. år. 2007 var et rigtigt dårligt år med det laveste antal gæster nogensinde, mens 2012 har vist sig at være et supergodt år med over 12.500 gæster. Vi viser også "smalle" film, f.eks. Dox-bio-serien, franske-tyske-mexicanske-kinesiske film. Det er ikke kasse-successer, og det lave antal gæster betyder få indtægter eller tab. Men vi mener, at der skal være film for alle, børn og voksne, film-entusiaster og hardcore filmnørder, og det brede udvalg er med til at sætte os på nethinden hos folk fra andre byer i Nordsjælland.

Andekdoter fra dagligdagen

Der har været mange spændende arrangementer, nervepirrende udfordringer og positive oplevelser i de 25 år.

Da filmen forsvandt

Mandag 10. maj 2000 var en kaotisk dag for operatør og biopassere. Aftenens film "Æblemostreglementet" var ikke kommet. Den var sendt fra Løgstør, men strandet hos DSB. Surt at stå i døren og sende folk hjem igen, specielt parret fra Roskilde, der var på cykel. En anden gang var, da vi fik sandblæst bygningen, og vi ikke kunne komme ind i operatørrummet pga. sand i nøglehullet. Men antal lukkede dage kan altså tælles på en hånd! Flere gange har vi dog måttet hente filmen få timer før forestillingen, på stationen i Roskilde eller København, eller i anden biograf. Arenalinet pumper i årene, når man kl. 14 fredag eftermiddag finder ud af, at søndagens børnefilm ikke er kommet, og filmudlejeren har lukket. Leverance af film er blevet meget bedre efter digitaliseringen, men selv en lille USB-nøgle kan forputte sig.

Da orker og trolde indtog foyeren

Ringenes Herre var en stor succes, ikke mindst fordi rollespilgruppen ØRK arrangerede maraton med 1+2 og 1+2+3. Gruppen byggede en hobbit-indgang til salen, satte Mount Doom op i foyeren og afholdt quiz i salen om Tolkiens verden. Foyeren blev fyldt med bænkeborde, og i pauserne blev der serveret pizza, frugt og morgenmad. Billetterne blev revet væk begge gange, og de unge mennesker lå i kø udenfor for at få en god plads.

Tak for 25 fantastiske år

Da "Blå mænd" indtog genbrugspladsen

Mick Øgendahls film blev optaget på den nedlagte genbrugsplads med lokale statister i 2008. Kommunen gav os mulighed for at holde "Open air" på pladsen. 400 var mødt op. Vejret var perfekt, og Mick Øgendahl kom kørende ind på ladet af en traktor og introducerede filmen. Et fantastisk arrangement.

Mange kunstnere har været forbi. Michael Wiehe, Niels Hausgard, Lars Lilholt, Allan Olsen, Michala Petri og Lars Hannibal var udsolgte, for ikke at tale om Mick Øgendahl der prøvede sit show 2010 hos os, billetterne var revet væk på et par dage. Komikerparret John og Åge overraskede ved at kunne mobilisere byens unge til en fuld sal. Annemarie Helger var på sin støtte-turné til fordel for landets små biografer selvfølgelig også i Slangstrup Bio. Men der har også været plads til Basar, Eva Madsen, Illeborg og Lysdal, Fritz Helmuth og Karsten Vogel, det lokale orkester Irish Coffee. I perlerækken indgår naturligvis også en lang række malere, billedkunstnere, fotografer, der har udstillet deres kunst i foyeren til glæde for mange.

Da teknikken blev stjålet

En tanketorsk ved planlægningen af den nye foyer betød, at tyve i 2004 kunne bryde ind i bestyrelseslokalet på 1.sal og derfra ind i operatørrummet. Tyvene løb med alt, hvad der var af værdi, - så fik vi sikret alle døre.

I den gamle foyer blev bagdøren flere gange brudt op og til hvilken nytte? Udbyttet var kun et antal slikposer, genopretningsarbejdet til gengæld stort. Men også den nye foyer har været udsat for hærværk. Sten knuste 2 ruder en fredag aften efter forestillingen. Sidste år mistede en bilist herredømmet over sin bil pga. fart og glat føre og kørte ind i "køkkenet", så elementerne røg ind i lokalet, og glas og porcelæn røg ud af skabene.

Da Bamse talte til børnene fra scenetrappen

Gode oplevelser for børn har altid stået i centrum for os. Allerede til den første forestilling, "Bambi", overraskede operatøren børnene med en talende bjørn. Den sad på trappen op til scenen, og operatøren lod bamse byde børnene velkommen. Andre gange er børnene blevet underholdt af klovne eller teaterfolk, men også af "vores egne": To af bestyrelsens mandlige medlemmer afslørede nyt tæppe forklædt som engle. En anden gang fik børnene tildelt negerkys, ikke flødebolle, men til deres store overraskelse kys af en sminket Annelise Dibbern.

Da James Bond-tøserne tog imod

Den røde løber var rullet ud, og pigerne var stadset ud i seje kjoler og opsat hår til premieren af "Die another day". Paprika Sten indledte sine film "Okay" og "Applaus. Jørgen Flindt Pedersen viste film og deltog i debat om palæstinenserne. Parterapeut Heidi Als Ringheim holdt foredrag før filmen "Hope spring" om et ældre ægtepar, der forsøger at genfinde melodien. Fysioterapeut Eva Glavind testede blodtryk på folk i foyeren før filmen "Supersize me", om en mand der som eksperiment kun levede af burgere i en måned. Chris MacDonald fulgte op år senere. Henrik de Voss sørgede for fulde huse til motorcykelfilmen "Close

